

Jesaja 16

- 1 Stuur lammeren voor de heerser van het land, van Sela door de woestijn naar de berg van de dochter van Sion.
- 2 Anders zal het gebeuren dat de dochters van Moab bij de doorwaadbare plaatsen van de Arnon zijn, net als vluchtende vogels, een opgejaagd nest.
- 3 Schaf raad, neem een beslissing. Maak op het middaguur uw schaduw als de nacht, verberg de verdrevenen, verraad geen vluchteling.
- 4 Laat onder u Mijn verdrevenen verblijven, Moab; wees voor hen een schuilplaats tegen de verwoester. Als de onderdrukker omgekomen is, als het gedaan is met de verwoesting, als de vertrappers weggevaagd zijn van de aarde,
- 5 dan zal er een troon gevestigd worden in goedertierenheid. Daarop zal blijvend iemand zitten in de tent van David, Die oordeelt en recht zoekt, Die snel gerechtigheid brengt.
- 6 Wij hebben gehoord van de trots van Moab, dat zeer hoogmoedig is, van zijn hoogmoed, zijn trots en zijn overmoed; zijn holle praat is niet gepast!
- 7 Daarom zal Moab over Moab weeklagen, allen zullen zij weeklagen. Aan de rozijnenkoeken van Kir-Hareseth zult u zuchtend terugdenken, volkomen verslagen.
- 8 Want de velden van Hesbon zijn verkommerd, de wijnstok van Sibma. De heersers van de heidenvolken hebben zijn edele druivenplanten platgeslagen. Zij reikten tot Jaëzer, zij verdwaalden in de woestijn. Zijn ranken verspreidden zich en hingen tot over de zee.
- 9 Daarom zal ik bij het wenen over Jaëzer de wijnstok van Sibma bewenen. Ik maak u doornat met mijn tranen, Hesbon en Eleale, want over uw zomervruchten en over uw oogst is de vreugderoep weggevallen.
- 10 Zo zijn blijdschap en vreugde weggenomen van het vruchtbare veld, en in de wijngaarden wordt niet meer gezongen, geen juichkreet meer geslaakt. De druiventreder perst geen wijn meer in de perskuipen. Ik heb de vreugderoep doen ophouden.
- 11 Daarom klagen mijn ingewanden om Moab als een harp, en mijn binnenste om Kir-Heres.
- 12 En gebeurt het dat Moab verschijnt en zich op de hoogte vermoeit en naar zijn heiligdom komt om te bidden, dan zal het niets bereiken.
- 13 Dit is het woord dat de HEERE destijds over Moab gesproken heeft.
- 14 Maar nu spreekt de HEERE: Binnen drie jaar, gerekend naar de jaren van een dagloner, zal de luister van Moab geminacht worden, samen met de grote mensenmenigte. Het overblijfsel zal klein en gering zijn, en niet veel betekenen.

Een coalitie tegen Assur met het Filistijnse land en Moab.

Uit het vorige hoofdstuk is goed op te maken dat Moab diep in de problemen zit. We bevinden ons in het laatste kwart van de zevende eeuw v Chr. Het jaartal dat valt is 715 v Chr. Hizkia is koning in Jeruzalem/Juda. Hij heeft zijn vader koning Achaz opgevolgd. Achaz voelde weinig voor coalities tegen het grote Assur. Hij werd daar indertijd toe uitgenodigd door de koning van Samaria en Syrië. Toen koning Achaz weigerde waren Syrië en Samaria van plan Achaz van zijn troon te stoten om op die manier de medewerking van Juda en Jeruzalem te forceren. De zogenoemde Syro-Efraïmitische oorlog brak uit. Op dat moment riep Achaz de hulp in van de koning van Assur. Dat was zeer tegen de zin van God en de profeet Jesaja. God had de profeet nog wel naar Achaz gezonden met het dringende advies om op God te vertrouwen, maar dat advies legde de koning naast zich neer. Jesaja 7. Hoewel het allemaal niet getuigde van wijsheid en tot overmaat van ramp ook nog de aanleiding

vormde voor een altaar voor de god van Assur dat op het tempelplein in Jeruzalem werd geplaatst, hield het Jeruzalem wel voor een tijdje uit de wind. De koning van Assur onderwierp het land Syrië samengevat met de naam Damaskus en het Noordrijk Israel aangeduid met de naam van de hoofdstad, Samaria. Het lijkt er op dat de koningen van de buurvolken bij het aantreden van de opvolger van Achaz opnieuw geprobeerd hebben om de koning van Jeruzalem/Juda over te halen om een coalitie te vormen tegen de wereldleider van die tijd, Assur. De God van Israel en ook Zijn profeet Jesaja keerden zich fel tegen dit voornemen, en koning Hizkia is er niet op ingegaan. Jesaja 14:32 *Wat zal men dan de (Filistijnse) gezanten van het volk antwoorden? Dit: De HEERE heeft Sion gegrondvest; en in haar vinden de ellendigen van Zijn volk een toevlucht.* Ondanks alles heeft de koning van Assur hier mogelijk toch lucht van gekregen. Hij heeft een strafexpeditie ondernomen tegen het Filistijnse volk en ook tegen Moab. Zelfs Jeruzalem moest er aan geloven in 701 v Chr. Als God deze aanslag op Juda's vrijheid niet op wonderlijke wijze had afgeslagen, was ook Jeruzalem onderworpen aan Assur. In deze tijd speelt de aanval op Moab, het volk dat aan de Oostzijde van de Dode Zee woonde. In Jesaja 14 lezen we reeds van de vernietiging van het land Moab.

Assur, de wereldleider van dat moment.

Wie trekt zich het lot aan van de vluchtelingen uit Moab?

Iemand zou zich kunnen afvragen waarom er twee hoofdstukken gewijd worden aan het oordeel over Moab. In Jesaja 15 lezen we van de vernietiging van Moab. De legers van Assur trekken een vernietigend spoor van Noord naar Zuid en weer terug. Jesaja 16 is in die zin anders van karakter omdat God – via de profeet Jesaja – de leiders van het volk van Moab oproept de hulp van Jeruzalem te zoeken. Het mag duidelijk zijn dat het volk van Moab uitgeweken is naar Edom, het gebied dat zich ten zuiden van Moab en de Dode Zee bevindt. *De Wilgenbeek* wordt door de geleerden vereenzelvigd met *de beek Zered*, de rivier die de zuidelijke grens van Moab vormt. Jesaja ziet de Moabieten met hun schamele goederen de Wilgenbeek overtrekken – op de vlucht voor Assur – richting Edom. Jesaja 15:7 *Daarom zullen zij de overvloed van wat zij hebben vergaard en gespaard, over de Wilgenbeek brengen.* In Edom bevindt zich de stad Petra, op dit moment een toeristisch trekpleister in West-Jordanië vanwege de bijzonder bouw van de huizen, namelijk in en tegen de rotsen. Zoals bekend betekent het woord Petra (Grieks) rots. Eenzelfde betekenis heeft het Hebreeuwse woord Sela = rots. Zo'n naam, ontleend aan de natuurlijke situatie blijft eeuwen dezelfde ook als de taal zich wijzigt. Het lijkt er op dat God via de profeet Jesaja de leiders van Moab – die hun toevlucht hebben gezocht bij Edom – uitnodigt om in Jeruzalem een veilig heenkomen te zoeken. Jesaja 16:1 *Stuur lammeren voor de heerser van het land, van Sela door de woestijn naar de berg van de dochter van Sion.* De lammeren herinneren mogelijk aan de schatting, die de koning van

Moab jarenlang aan koning David en zijn opvolger betaald heeft. Omdat hoogmoed het grote probleem blijkt te zijn van Moab, is dit een appel op de nederigheid van de mensen die zich in een onmogelijke situatie bevinden. God roept Moab op om zijn toevlucht te zoeken bij de koning en de God van Israel. De HEERE woont immers op de berg van Sion. Het kan maar zo dat Moab zich hier te goed voor voelt, maar de inwoners van Moab doen er verstandig aan om hun belabberde situatie onder ogen te zien. De vrouwen lijken bij de noordelijke rivier de Arnon op vogels die hun nest kwijt zijn. Ze fladderen angstig rond. Ze weten niet waar ze heen moeten. Ze gaan niet weg, maar kunnen ook niet terug. Het ware beter wanneer die vrouwen en kinderen een veilig heenkomen geboden zou worden. Er zou ruimte komen, wanneer de leiders van Moab een officieel beroep doen op de koning van Jeruzalem/Juda. Jesaja 16:2 *Anders zal het gebeuren dat de dochters van Moab bij de doorwaadbare plaatsen van de Arnon zijn, net als vluchtende vogels, een opgejaagd nest.* Blijkbaar doet de profeet niet een beroep op koning Hizkia en Jeruzalem, maar inderdaad op de leiders van Moab. Het is aan hen om een beroep te doen op Israel ja of nee. Met die beslissing is het leven gemoeid van duizenden vluchtelingen die op dit moment de hitte van de zon moeten trotseren. Er moet gauw iets gebeuren. De boodschap is er een van urgentie. De bevolking van Moab verlangt naar opvang zoals een inwoner – die in de middag de hete zon op zich voelt branden – verlangt naar schaduw. Jesaja 16:3 *Schaf raad, neem een beslissing. Maak op het middaguur uw schaduw als de nacht, verberg de verdrevenen, verraad geen vluchteling.*

Petra Sela Rots

Enmaal zal het gedaan zijn met al het bloedvergieten op deze aarde.

Het is een hartelijk appel aan Moab om zijn vluchtelingen voor de tijd die nodig is, onder te brengen in Jeruzalem. Met deze hartelijke uitnodiging grijpt de HEERE meteen de gelegenheid aan om de uitzonderlijke positie van het koningschap van Jeruzalem naar voren te brengen. Terwijl er op dat moment een wereldleider aan de macht is die overal waar hij verschijnt een verwoestend spoor achterlaat, zal er eens een koningschap aanbreken dat een verademing zal zijn voor alle bewoners der aarde. Er zal uiteindelijk – als alle wereldlijke macht ten einde is – iemand op de troon van David zitten, Die recht oefent en gerechtigheid brengt. Daarmee zal een einde komen aan alle bloedvergieten en geweld. Jesaja 16:4 *Laat onder u Mijn verdrevenen verblijven, Moab; wees voor hen een schuilplaats tegen de verwoester. Als de onderdrukker omgekomen is, als het gedaan is met de verwoesting, als de vertrappers weggevaagd zijn van de aarde.* Ook op andere plaatsen in Jesaja en in de Bijbel wordt het koningschap van de Zoon van David aangeprezen als rechtvaardig en barmhartig. God zal door de Zoon van David definitief een einde maken aan alle wreedheid en onderdrukking. Jesaja 9:4-6 *Ja, elke laars, stampend met gedreun, iedere soldatenmantel, gewenteld*

in bloed, zal verbrand worden, voedsel voor het vuur. Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.

מוֹעֵדֵי יְהוָה Moadé JHWH

Jesaja 9

¹Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht; over hen die wonen in een land van diepe duisternis, straalt een licht. ²Gij hebt het volk vermenigvuldigd, zijn vreugde groot gemaakt; het verheugt zich voor uw aangezicht als met de vreugde bij de oogst, zoals men juicht bij het verdelen van de buit. ³Want het juk dat het drukte, en de stang op zijn schouder, de roede van zijn drijver, hebt Gij verbroken als op Midjansdag. ⁴Want elke schoen die dreunend stampt, en elke mantel, in bloed gewenteld, zal verbrand worden, een prooi van het vuur. ⁵Want een Kind is ons geboren, **een Zoon is ons gegeven**, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. ⁶**Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid.** De ijver van de HEERE der heerscharen zal dit doen.

God zal Zijn Koninkrijk van gerechtigheid vestigen op aarde.

Niet alleen zal God door de koning op de troon van Jeruzalem het kwaad beëindigen, maar ook zal met Hem het Koninkrijk van God aanbreken, het rijk van gerechtigheid en vrede. Jesaja 16:5 *dan zal er een troon gevestigd worden in goedertierenheid. Daarop zal blijvend iemand zitten in de tent van David, Die oordeelt en recht zoekt, Die snel gerechtigheid brengt.* Laten we eerlijk zijn. De naam van David staat niet alleen maar voor goede zaken. David had zoveel bloed aan zijn handen dat God hem niet geschikt vond om de tempel te bouwen. Een van de meest bloedige daden van David betreft nu juist de overwinning op de legers van Moab. Feit is dat hier geen sprake is van David, maar de Zoon van David, onze Heere Jezus Christus. Hij wordt als zodanig genoemd in de aankondiging van de engel aan Maria. Lucas 1:32,33 *Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.* Niet alleen wordt Hij de Zoon van David genoemd, maar ook vereenzelvigd de Heere Jezus Zich met *de Mensenzoon*, aangekondigd in het boek Daniël als degene door Wie God Zijn Koninkrijk op aarde zal stichten voor alle heiligen. Daniël 7:13,14 *Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan.* In het boek Daniël is sprake van de wereldregering door de Mensenzoon. Wat we ons niet altijd realiseren is dat voorafgaande aan de doorbraak van het Koninkrijk van God een wereldleider op aarde zich groot maakt en tegen God en Zijn volk opstaat. Uit allerlei Bijbelse gegevens wordt duidelijk dat er tegen het eind van de tijd een wereldmacht alle militaire krachten op aarde zal mobiliseren om op te trekken tegen Jeruzalem

oftewel Israel en de God van Israel. In het boek Ezechiël 38 en 39 wordt hij Gog en Magog genoemd. In Openbaring 20 wordt hij uitgetekend met diezelfde benaming. Wanneer hij dicht bij zijn doel is – Jeruzalem – zal God van hoger hand ingrijpen en zijn legers verslaan door de wederkomst van Christus. Openbaring 20:8,9 *En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog. En hun aantal is als het zand van de zee. En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen.* Daarna volgt het oordeel over de volken en breekt Gods Koninkrijk op aarde aan met Jeruzalem als hoofdstad en God als koning. Openbaring 21 en 22

Zoals het met volk van Moab gaat, zo vergaat het zijn wijnbouw.

Hoewel de uitnodiging – aan Moab om een schuilplaats te zoeken in Jeruzalem – welgemeend was, wordt er van die kant redelijk zuur gereageerd. In plaats van de uitgestoken hand met beide handen aan te pakken, slaat men het vriendelijke aanbod af. Ze zijn gewoon te trots. De HEERE heeft er geen goed woord voor over. Met alle pseudoniemen die het Hebreeuws rijk is, wordt de kwaal van Moab benoemd: Hoogmoed, trots, overmoed. Jesaja 16:6 *Wij hebben gehoord van de trots van Moab, dat zeer hoogmoedig is, van zijn hoogmoed, zijn trots en zijn overmoed; zijn holle praat is niet gepast!* Daar heb je het weer. Het is altijd hetzelfde liedje. We hebben er zelfs een spreekwoord voor: 'Hoogmoed komt voor de val.' De oude kwaal waardoor de mens in eerste instantie in aanvaring kwam met God, steekt telkens opnieuw de kop op. Altijd als de God van de Bijbel in het geding is, leert de mens zich kennen als eenkennig. Voor God is het niet anders dan 'holle praat'. Moab is verslagen. Moab ligt op zijn rug en dan nog heeft het praatjes. Moab moet dan ook niet opkijken wanneer zijn lot nog verzaamd zal worden. Het is niet echt verstandig om de Allerhoogste God te kwetsen. Wanneer God Zich van Zijn barmhartige kant laat zien moet de mens Hem niet op het hart trappen. Het gevolg zal zijn dat Moab over Moab zal weklagen. Het voorbeeld dat genoemd wordt is de wijnbouw. Van de uitgeperste wijnbessen en meel maakte men rozijnenkoeken. Om die lekkernij stond Kir-Hareseth bekend. Maar dat zal niet lang meer duren. Ze worden volkomen verslagen. Jesaja 16:7 *Daarom zal Moab over Moab weklagen, allen zullen zij weklagen. Aan de rozijnenkoeken van Kir-Hareseth zult u zuchtend terugdenken, volkomen verslagen.* Moab stond bekend om zijn wijnen. Het land leende zich met de berghellingen uitstekend voor de wijnbouw. Van het noorden tot de woestijn in het uiterste oosten en tot de Dode Zee in het westen was het grondgebied van Moab beplant met wijnstokken. De wijn was beroemd en werd aan de hoven en in de koninklijke paleizen gevonden. Maar dat feest was nu over. Zoals de wijnstokken omvergetrokken werden, zo was het volk verslagen door de vijandelijke inval van Assur. Jesaja 16:8 *Want de velden van Hesbon zijn verkommerd, de wijnstok van Sibma. De heersers van de heidenvolken hebben zijn edele*

druivenplanten platgeslagen. Zij reikten tot Jaëzer, zij verdwaalden in de woestijn. Zijn ranken verspreidden zich en hingen tot over de zee.

Wijnstokken op de hellingen van Moab

De neergang van Moab

Mogelijk zijn er mensen die opkijken van het verdriet van God om Moab. Misschien denken ze bij zichzelf: 'Hoe kan God – terwijl Hij Zijn oordeel over een land voltrekt – tegelijkertijd zo bewogen zijn over dat land en de ellende die dat volk moet doormaken?' Wat we niet moeten vergeten is dat wij als gelovigen – schepsels van de HEERE – vergelijkbare gevoelens kennen, bijvoorbeeld ten aanzien van ons eigen land. We kunnen in allerlei opzichten trots zijn op Nederland als land en volk, terwijl we tegelijkertijd de koers van de regering ernstig bekritisieren. Op hetzelfde moment waarop we de oordelen van God als donkere wolken dichterbij zien kruipen, kunnen we ons hart vasthouden voor de gevolgen van de vervreemding van de HEERE van ons volk. Hoeveel te meer geldt dit van God. Hij is de Schepper en Onderhouder van deze wereld. Ondanks het feit dat mensen en volken Hem de rug hebben toegekeerd, blijft de HEERE geduldig en stelt God het oordeel vaak uit. Paulus zal Gods houding tegenover de volken later naar voren brengen in het boek Handelingen. Handelingen 14:16,17 *Hij heeft in de tijden die achter ons liggen al de heidenen hun eigen wegen laten gaan, hoewel Hij Zichzelf toch niet onbetuigd liet door goed te doen: Hij gaf ons vanuit de hemel regen en vruchtbare tijden en verzadigde ons hart met voedsel en vreugde.* In Handelingen 17:30 heeft de apostel het tegen de inwoners van Athene over *met voorbijzien van de tijden der onwetendheid.* Na de ballingschappen onder Assur, Babel, Medië en Perzië – waarbij God niet alleen Zijn eigen volk, maar ook de buurvolken ter verantwoording riep en heeft geoordeeld – is er blijkbaar een periode aangebroken waarin God toewerkte naar de komst van Zijn Zoon, een periode waarin Hij de volken ontzag terwijl Hij voor wel hen bleef zorgen. De verantwoordelijkheid van de buurvolken van Israel is in zekere zin groter dan de volken die verder weg leefden of zich later ontwikkelden. Als we denken aan Moab en Ammon en Edom is er duidelijk sprake van een natuurlijke relatie met het volk Israel in Lot en Ezau, de vader van Edom. Wat die andere volken betreft van wie dit niet geldt, zou kunnen worden gezegd dat zij – in relatie tot de Zondvloed – verantwoordelijk gehouden worden voor de vervreemding van de HEERE God. God spaarde Noach, zijn vrouw en drie zonen tijdens het oordeel dat Hij over de hele wereld liet komen. Alle volken zijn voortgekomen uit deze drie zonen van Noach. Genesis 10. Alle volken hebben in hun genen en soms zelfs in hun sagen en volksverhalen een herinnering aan de Zondvloed. Maar ondanks deze zaken hebben ze zich bewust van God afgekeerd en zijn eigen wegen gegaan. Maar is er een andere kant aan dit verhaal in het bijzonder bij Edom, Moab en Ammon. God heeft iets met die mensen gekregen. Hij heeft NB Lot, de neef van Abraham – gered met zijn (vrouw, maar goed die liet het zelf afweten en) dochters uit het vonnis, dat Hij voltrok aan de steden Sodom en Gomorra. Ook is het bekend dat God geniet van de mens die de akker bewerkt en de oogst binnenhaalt en de feesten die daarmee gepaard gaan. Wanneer God dat soort zaken afneemt van een volk raakt dit ook de HEERE Zelf. Jesaja 16:9 *Daarom zal ik bij het wenen over*

Jaëzer de wijnstok van Sibma bewenen. Ik maak u doornat met mijn tranen, Hesbon en Eleale, want over uw zomervruchten en over uw oogst is de vreugderoep weggevallen.

Zoveel vlaggen, zoveel volken bij de VN

God schept normaal plezier in de menselijke arbeid en de feesten.

God is de Schepper. Hij heeft de aarde gemaakt tot wat hij is. In Zijn wijsheid heeft de HEERE bedacht hoe mooi het zou zijn wanneer Hij de mens zou scheppen als Zijn medewerker bijvoorbeeld als akkerbouwer, of veehouder of wijnbouwer. God voorziet in vruchtbare grond en regen en zon en de mens zaait het zaad, en verzorgt het gewas – voor zover nodig en mogelijk – en hij oogst de vruchten van het veld. Bij dat werk is er vreugde niet alleen bij de mens, maar ook bij God. Het mooist is het wanneer beide samenvallen. Dat gebeurt wanneer het een feest van God en mens is. De boer heeft de oogst niet in handen. Hij leeft dicht bij de natuur. Hij weet zich afhankelijk van de elementen. Hij weet zich – als het goed is – afhankelijk van God, Die regen geeft op zijn tijd en zonneschijn; de twee belangrijke voorwaarden voor een goede oogst. Maar in Moab worden de blijdschap en de vreugde weggenomen. In de wijngaarden wordt niet langer gezongen. De druiventreder perst geen wijn meer. God heeft het doen ophouden. God had er plezier in. Hij heeft lang geduld gehad. Maar op een gegeven moment is het geduld ten einde. Jesaja 16:10 *Zo zijn blijdschap en vreugde weggenomen van het vruchtbare veld, en in de wijngaarden wordt niet meer gezongen, geen juichkreet meer geslaakt. De druiventreder perst geen wijn meer in de perskuipen. Ik heb de vreugderoep doen ophouden.* Twee dingen worden onomstotelijk helder. God heeft er verdriet van hoewel Hij het Zelf heeft doen ophouden. God mist het. Wat hield de HEERE van deze menselijke vrolijkheid, die ontleend wordt voor een deel wellicht aan de wijn, maar voor een ander deel ook omdat het lange proces van planten en groeien en vrucht-dragen jaarlijks tot resultaat leidt, een oogst van wijntrossen waaruit het sap wordt geperst dat langzaam maar zeker rijpt tot heerlijke wijn. God heeft verdriet omdat daar nu een einde aan gekomen is. Hij Zelf heeft er een einde aan gemaakt. Jesaja 16:11 *Daarom klagen mijn ingewanden om Moab als een harp, en mijn binnenste om Kir-Heres.*

De druiventreders

Niemand kijkt omhoog en dankt God in Moab.

Het tweede wat onmiskenbaar duidelijk is, is de reden waarom God dit Moab aandoet. De reden is gelegen in hun ondankbaarheid. Er is niemand in dit volk die dankUwel tegen God zegt. Althans niet tegen de God, Die werkelijk de Schepper en Onderhouder van deze wereld is, de HEERE, de God van Israel. Men gelooft niet in de God van de Bijbel. Men heeft Hem ingeruild voor iets wat geen god is, Kamos. Kamos wordt voor alles bedankt, terwijl hij geen idee heeft want hij bestaat niet eens. Men is zo verdwaasd dat men in tijden van nood zich tot Kamos begeeft. Men gaat naar het heiligdom om daar te bidden. Tevergeefs. Men zal niets bereiken. Men is aan het verkeerde adres. De afgod tot wie men bidt, bestaat niet. En de God Die bestaat wordt door dit volk gepasseerd. Dat kan een poosje goed gaan, maar op een gegeven moment zet God een punt. Dan is het afgelopen. Dat punt is nu bereikt. Jesaja 16:12 *En gebeurt het dat Moab verschijnt en zich op de hoogte vermoeit en naar zijn heiligdom komt om te bidden, dan zal het niets bereiken.*

Bidden tot de afgoden levert niets op.

De profetie die uitkomt is van God Zelf afkomstig.

De profetie van Jesaja is opgetekend in het zogenaamd *perfectum profeticum*. God geeft Zijn profetieën in de voltooid verleden tijd. De lezer krijgt de idee dat het allemaal reeds is geschied. Dat is niet zo. Sterker, de profeet kondigt aan wanneer deze zaken hun beslag zullen krijgen. Drie jaar na dezen. Toch geeft de HEERE Zijn woord over de toekomst in de voltooid verleden tijd. Dat doet God om de zekerheid van de profetie te benadrukken. Het komt niet zo vaak voor, maar is wel begrijpelijk dat een nader tijdsbestek wordt aangegeven. Wat is het geval? God doet via de profeet Jesaja uitspraken over zaken die in de toekomst hun beslag krijgen, zo ook deze profetie over Moab. Jesaja 16:13 *Dit is het woord dat de HEERE destijds over Moab gesproken heeft.* Op een gegeven moment komt de onvermijdelijke vraag: 'Wanneer zullen deze dingen gaan gebeuren?' Dat heeft te maken met menselijke nieuwsgierigheid, maar ook met het feit dat een profeet pas een ware profeet is wanneer de woorden die hij namens God spreekt, uitkomen. Gebeurt niet wat de profeet aankondigt, dan hoeft men hem van God ook niet serieus te nemen. We lezen dit bijvoorbeeld in Deuteronomium 18:21,22 *Wanneer u dan in uw hart zegt: Hoe kunnen wij het woord herkennen dat de HEERE niet gesproken heeft? Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft. In overmoed heeft die profeet dat gesproken; wees niet bevreesd voor hem.* Voor Jesaja is het fijn dat een aantal profetieën tijdens zijn leven vervuld worden, waardoor zijn gezag stond als een huis. Hoewel het voor de gelovigen fijn is wanneer ze getuige zijn van de vervulling van een profetie, zullen zij zich realiseren dat God geduldig is en dat sommige profetieën om tijd vragen. Petrus had het daar bijvoorbeeld wel moeilijk mee. Voor Hem was het echter duidelijk dat er een goede reden waren om het oordeel uit te stellen, omdat God zoveel mogelijk mensen wil redden. 2 Petrus 3:9 *De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.* Dit neemt niet weg dat

alle Bijbelse profetieën zullen worden vervuld. Ditmaal is de HEERE bij monde van Jesaja vrij exact waar het gaat om de drie jaar. Want, zegt de profeet erbij, er wordt gerekend naar de jaren van een dagloner. Zo'n arbeidsovereenkomst wordt goed onthouden, daar kunt u van op aan. Geen dag korter. Ook geen dag langer. Wanneer we nu aan de wetenschappers van vandaag vragen hoe precies zij de datum kunnen markeren, dan zijn sommigen sterk overtuigd van het jaar 715 v Chr. In dat geval zou deze profetie spelen in 718 v Chr. Wat we wel zeker weten is dat koning Hizkia zijn overleden vader reeds is opgevolgd. In die tijd moet het gebeurd zijn. Jesaja 16:14 *Maar nu spreekt de HEERE: Binnen drie jaar, gerekend naar de jaren van een dagloner, zal de luister van Moab geminacht worden, samen met de grote mensenmenigte.* Blijkbaar heeft de vijand redelijk huisgehouden in Moab. Er bleven niet veel mensen over. Jesaja 16:14 *Het overblijfsel zal klein en gering zijn, en niet veel betekenen.*
